

24. Okt. 1896: 1. Beh. af Lovf. om Pens. til fhv. Navigationskolebest. Schwarz. 626

Hvis vi nu sagde nej, vilde det maaste alligevel være at gøre Manden Uret, idet han er gaaet ud fra Pensionen som en Forudsætning, skønt den ikke har været lovet ham. Jeg tror, at dette meget ofte har været bestemmende, naar dette Ting er gaaet med til at bevilge den Slags Pensioner. Man har sagt: Manden har forudsat, at han fik Pension, trods det, at han ikke havde nogen lovfølgelig Ret dertil, og har derfor alligevel beregnet Pensionen som en Del af Lønningen. Jeg tror, som sagt, at det meget ofte har været Grunden til, at mange ærede Medlemmer her i Tinget til have stemt for noget af den Slags, som de ellers ikke syntes om. Man hører tit Udtalelser om, at det er en fejl Vej, man er inde paa, og at man gerne vil høre fra den; men i de enkelte Tilfælde synes man, det er Synd at begynde specielt med den eller den. Det er en Selvfølge, at i de fleste Tilfælde kan det godt være, at der er Trang til Stede. Jeg ved ikke, hvorvidt det er Tilfældet her; men det er en rent menneskelig Følelse, naar Medlemmerne siger det er ganske vist en fejl Praksis, men vi ere nu en Gang komne ind derpaa. Jeg kan derfor ikke sige andet, end at det vilde i og for sig gøre mig ondt personligt for denne Mand, om vi netop skulde komme til at begynde med ham. Jeg antager heller ikke, at vi komme til at begynde med ham, fordi jeg ikke ønsker at stemme for Forslaget; thi der er vel ikke ret mange eller maaste slet ingen, der ville følge mig. Men jeg har ikke taget i Betænkning at anbefale, ikke alene ikke at stemme for Forslaget til sidst, men ogsaa allerede ved Overgangen til 2den Behandling at stemme imod det. Jeg vil selv stemme derimod, og jeg haaber, at saa mange som muligt ville gøre det samme. Selv om vi ikke blive flertal, hvad der som sagt næppe er nogen Udsigt til, ville vi med en vis Ret til sidst kunne sige til disse Folk: da I bleve antagne i denne Tjeneste, maatte I forudsætte, at den Tid ikke var fiern, da Rigsdagen vilde nægte at bevilge den Slags ekstraordinære Pensioner. Med denne Motivering skal jeg slutte, idet jeg agter at stemme i Genhold til den, hvis der ikke skulde komme særlige Oplysninger frem, som kunde bevirke en Endring i min Beslutning. Kommer der ikke andet frem end de her foreliggende Oplys-

ninger, agter jeg allerede nu at stemme mod Overgangen til 2den Behandling, og jeg vil tilføje, at jeg agter fremdeles, naar denne Slags Lovforslag komme frem, at stemme imod, hvor ikke særlige Grunde tale for i det enkelte Tilfælde at bevilge Pensionen.

Mr. Klausen: Jeg ser noget anderledes paa denne Sag end det ærede Medlem, der nu havde Ordet. Den Sag, der foreligger her, drejer sig om en Mand, som har virket som Lærer i en meget lang Karræke, i over 50 Aar. Det er naturligvis ikke den lange Karræke, der kan lægges til Grund, men den ualmindelige Dydighed, hvormed denne Mand har virket i sit Jag. Denne Dydighed har blandt andet givet sig til Kende derved, at han har udgivet en Række Lærebøger, som bruges rundt omkring ved Navigationskolerne. Man kan godt sige om denne Mand, at han i sit Jag har været Banebryder, og hans Bøger ere ikke alene brugte ved Kjøbenhavns Navigationskole, men ogsaa ved Navigationskolerne rundt omkring i Landet. Den, der har Kendskab til, hvad det koster at udarbejde en saadan Bog, vil vide, at det er et overordentlig stort Arbejde, der udkræves for at udarbejde den Slags Lærebøger, og han har ikke kunnet faa noget Honorar, fordi den Slags Bøger selvfølgelig kun kunne finde en meget begrænset Læsekreds, idet de kun bruges af de faa Elever, som læse til Styrmands-eksamen. Dog maa jeg sige, at foruden at de ere blevne brugte paa Navigationskolerne, ere de, saa vidt jeg ved, ogsaa brugte paa Marinens Undervisningsanstalter, hvad der jo yderligere vidner om, at det har været gode Lærebøger. Denne Mand har, kan jeg godt sige, tillige været Lærer for mange af de Folk, der virke som Lærere ved de andre Navigationskoler i Landet. Naar vi derfor se hen til denne lange Virksomhed og den Dydighed, som der er lagt for Dagen, er det Ting, som nok kunde fortjene at blive belønnet fra det offentlige Side. Hvis man sammenligner denne Mand, der har virket i Sofartens Tjeneste saa mange Aar, med vore Søofficerer, vil jeg sige, at hans Fortjenester overgaa langt vore Søofficerers Fortjenester, og dem maa vi alle gaa med til at yde Pension, naar de ikke kunne røgte deres Hverv længere. Denne Mand har